

Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych
Politechnika Warszawska

Projektowanie układów sterowania
(projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i ćwiczenia laboratoryjnego
nr 1, zadanie nr 2

Eva Reszka, Mateusz Roszkowski, Dominika Zając

Warszawa, 2021

Spis treści

1. Wstęp	2
2. Projekt	3
2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy	3
2.2. Odpowiedzi skokowe procesu	3
2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC	4
2.4. Algorytm PID	4
3. Ćwiczenie laboratoryjne	10
3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia	10
3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu	10
3.3. Algorytm DMC	11

1. Wstęp

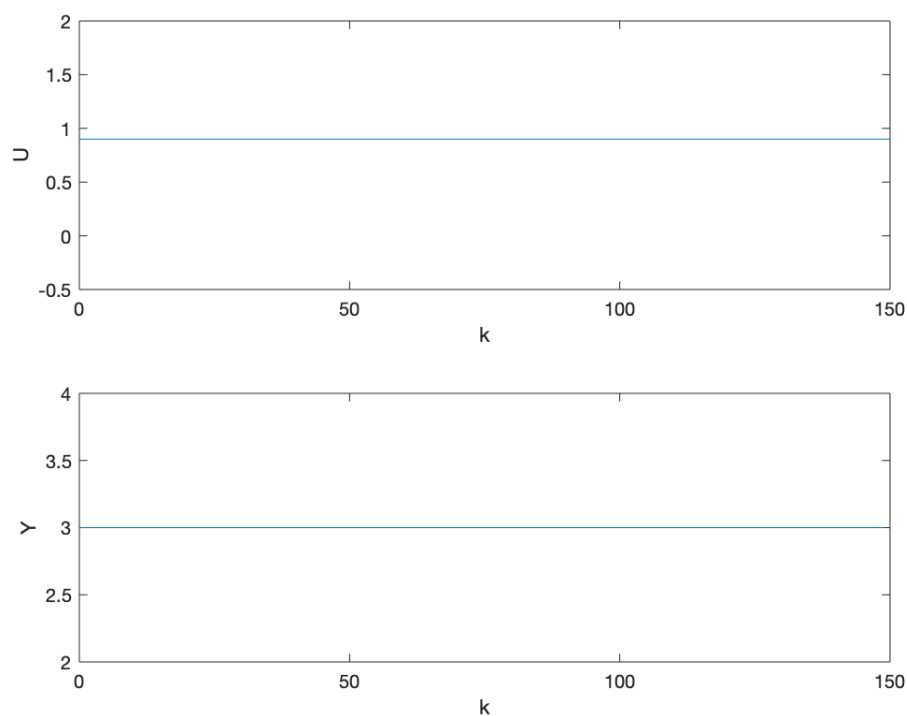
można napisać głupoty albo można wyrzucić

2. Projekt

Implementacja projektu znajduje się w pliku `pust_projekt1.mlx`.

2.1. Sprawdzenie poprawności wartości punktu pracy

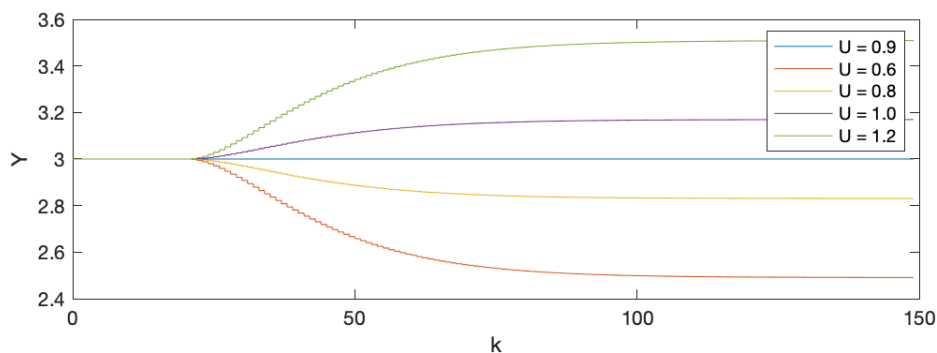
Symulowane wartości są stałe oraz zgodne z punktem pracy (U_{pp} , V_{pp}).

Rys. 2.1. Wartość zadana i wyjście w punkcie pracy

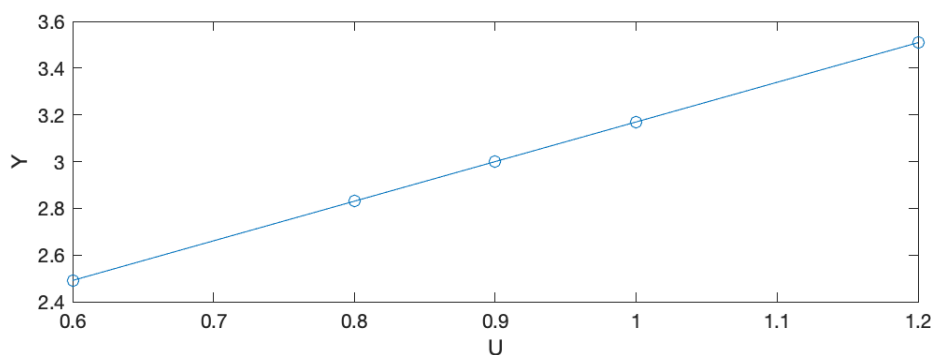
2.2. Odpowiedzi skokowe procesu

Obiekt został pobudzony 4 różnymi sygnałami mieszczącymi się w zakresie $[U_{min}, U_{max}]$. Zmiana sygnału z U_{pp} nastąpiła w chwili $k = 11$.

Rys. 2.2. Odpowiedzi skokowe procesu

Na Rys. 2.3. naniesione zostały punkty (U, Y) dla każdego symulowanego pobudzenia. Dopasowana prosta potwierdza właściwości liniowe charakterystyki statycznej.

Rys. 2.3. Charakterystyka statyczna

Wzmocnienie statyczne wyznaczone jest jako współczynnik kierunkowy charakterystyki 2.3.

$$K_{stat} = 1.6966$$

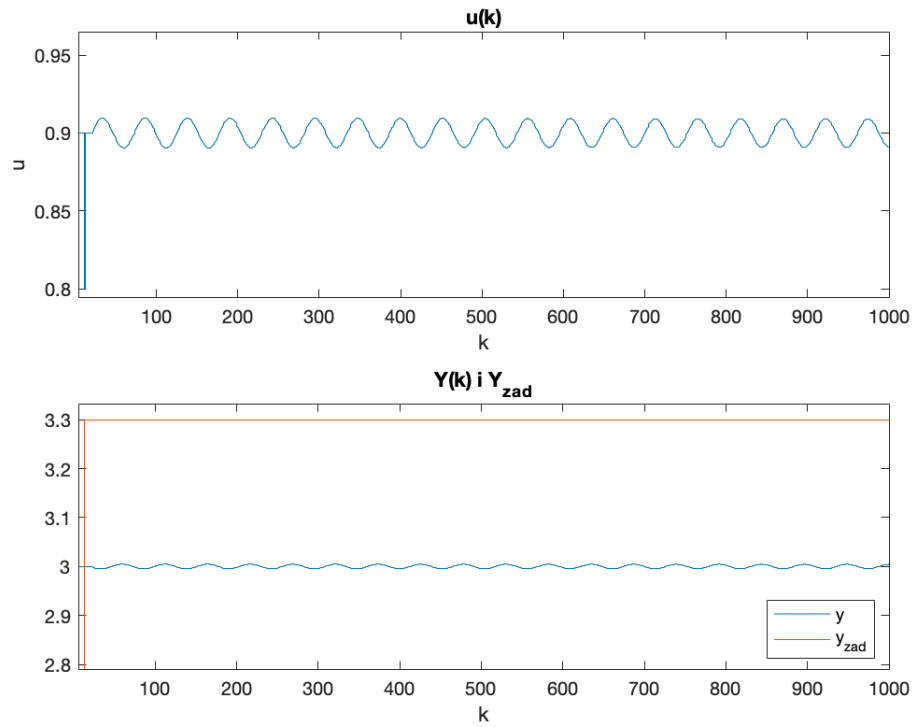
2.3. Odpowiedź skokowa w algorytmie DMC

2.4. Algorytm PID

Do wyznaczenia nastaw regulatora PID wykorzystano metodę Zieglera-Nicholsa. Rozpoczęto od doboru członu proporcjonalnego - człony całkujący ustawiono na $T_i = \infty$, a różniczkujący $T_d = 0$. Stopniowo zwiększano wzmocnienie K , aby znaleźć taką jego wartość, która wywoła niegasnące oscylacje.

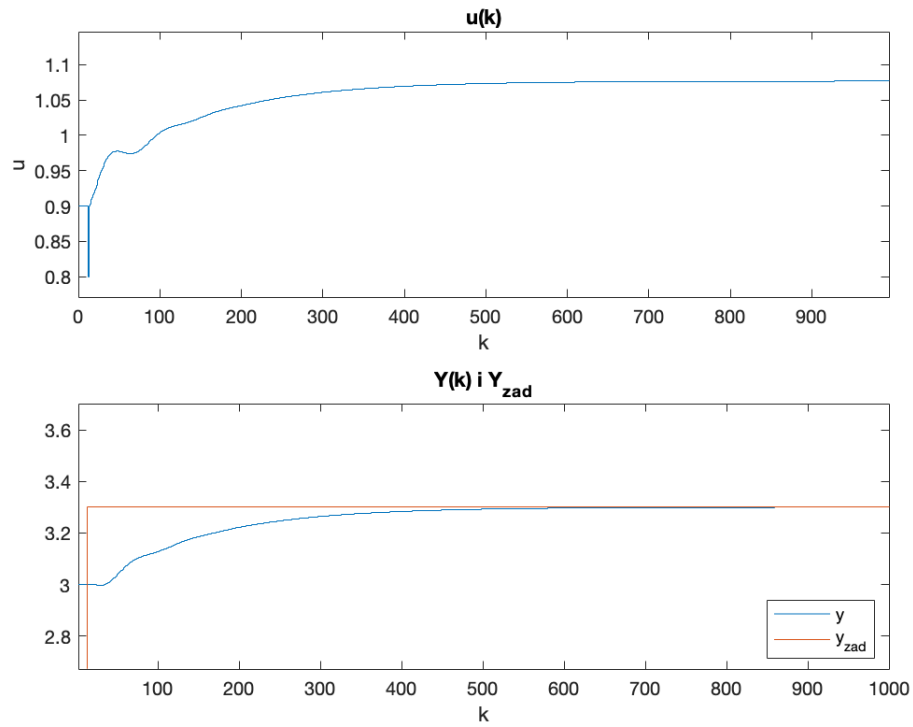
Tab. 2.1. Reguły Zieglera-Nicholsa (Z-N) wg cech przebiegu krytycznego (1942 r.)

Regulator	K	T_i	T_d
P	$0,5K_{kr}$	∞	0
PI	$0,45K_{kr}$	$T_{kr}/1,2$	0
PID	$0,6K_{kr}$	$0,5T_{kr}$	$0,125T_{kr}$

Rys. 2.4. Wyznaczenie K krytycznego

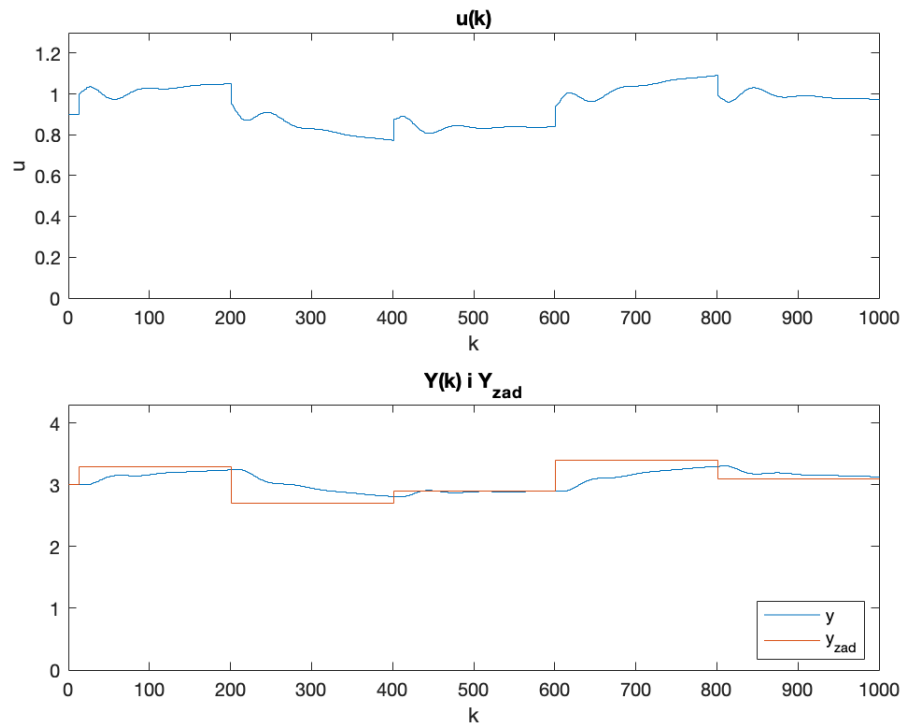
Niegasnące oscylacje wystąpiły dla wartości wzmocnienia $K_{kr} = 2,02$ (Rys. 2.4). Dla takiego wzmocnienia odczytano z przebiegu sygnału sterującego okres krytyczny $T_{kr} = 138 - 86 = 52$.

Następnie obliczone zostały nastawy dla regulatora PI - zgodnie z tabelą 2.1. Zatem $K = 0,909$, $T_i = 43, (3)$ i $T_d = 0$.

Rys. 2.5. Regulator PI

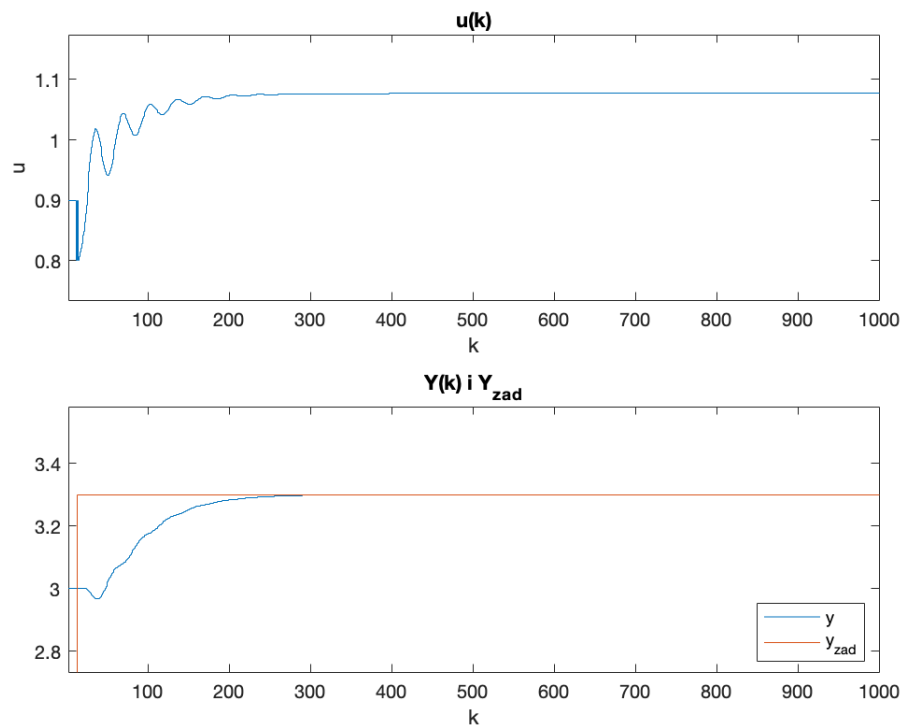
Regulator PI jest stabilny, ale działa zdecydowanie za wolno (Rys. 2.5) - osiąga zadaną wartość dopiero dla $k = 600$. Wskaźnik jakości regulacji przyjął wartość $E = 16.1925$.

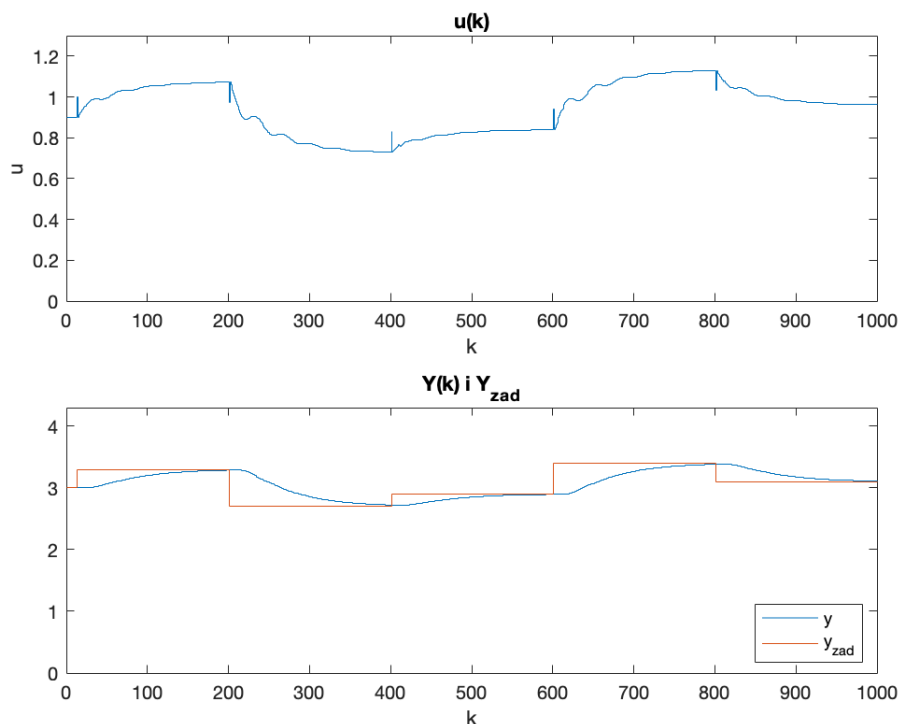
Rys. 2.6. Regulator PI - skoki

Przy szybszych zmianach Y_{zad} widać, że regulator PI jest za wolny, aby za nimi nadążyć (Rys. 2.6).

Następnie wyznaczono nastawy dla regulatora PID, ponownie wg. tabeli 2.1. Ich wartości to $K = 1,212$, $T_i = 26$ i $T_d = 6,5$.

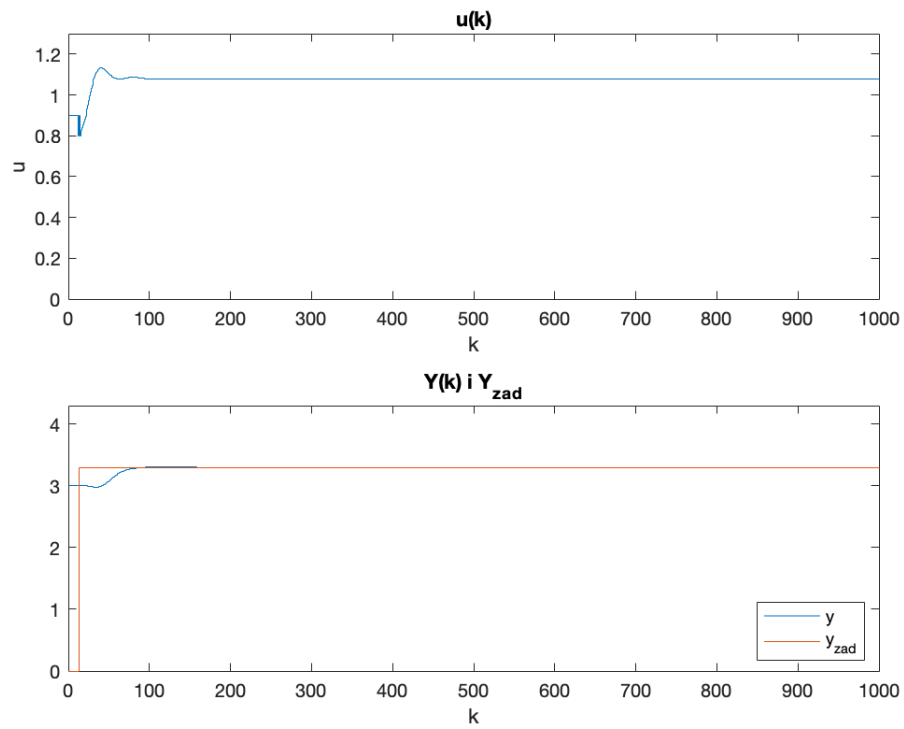
Rys. 2.7. Niedostrojony regulator PID

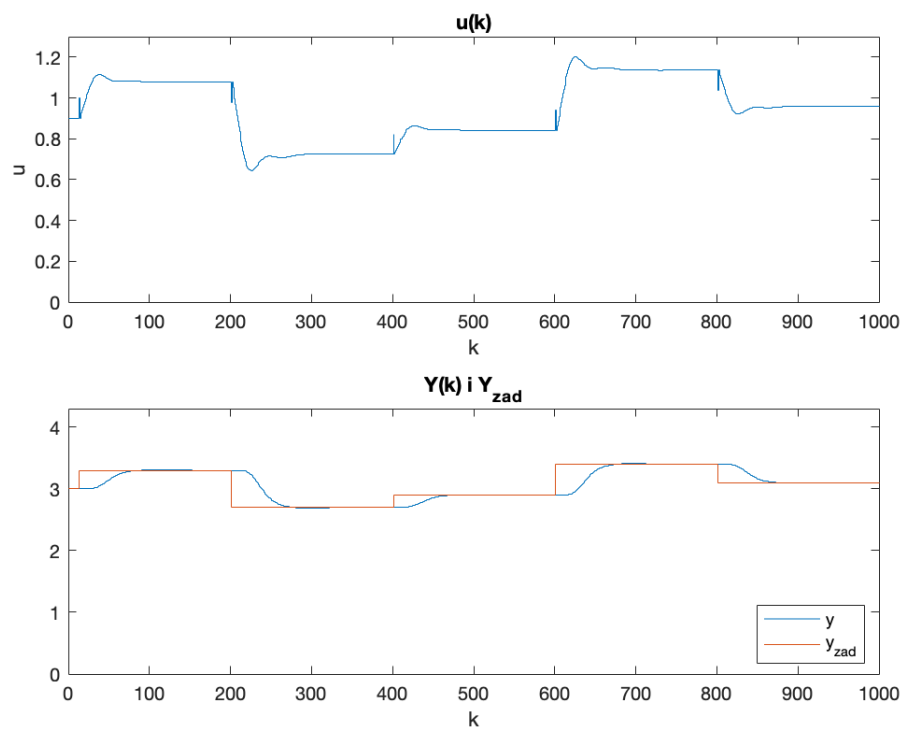
Rys. 2.8. Niedostrojony regulator PID - skoki

Dla nastaw obliczonych na podstawie tabeli 2.1 podczas regulacji występowały oscylacje (Rys. 2.7). Mimo to działał on szybciej niż regulator PI (Rys. 2.8). Wskaźnik jakości regulacji zmalał - dla niedostrojonego regulatora PID jego wartość to $E = 15.0852$. Regulator dostrojono metodą eksperymentalną.

Ostateczne nastawy regulatora miały wartości $K = 1,1$, $T_i = 12$ i $T_d = 4$. Wskaźnik jakości regulacji potwierdza, że są to najbardziej optymalne nastawy - przyjął najmniejszą dotychczas wartość $E = 12.6853$. Przebiegi sygnału sterującego i wartości wyjściowej przedstawiono na wykresach 2.9 i 2.10.

Rys. 2.9. Dostrojony regulator PID

Rys. 2.10. Dostrojony regulator PID - skoki

3. Ćwiczenie laboratoryjne

Można napisać o tym, że realizowane w MATLABie i jakie oznaczenia mają jakie rzeczy (W1 ma index 1, G1 jaki index i T1 jaki index)

3.1. Przygotowanie do wykonania ćwiczenia

Przed rozpoczęciem pomiarów sprawdzono możliwość sterowania i pomiaru w komunikacji ze stanowiskiem. Punkt pracy grzałki $G1$ dla zespołu obliczony został wg. wzoru 3.1:

$$G1 = 25 + Z\%5 \quad (3.1)$$

gdzie Z to numer zespołu, zatem dla naszego zespołu Z02 punkt pracy wynosi:

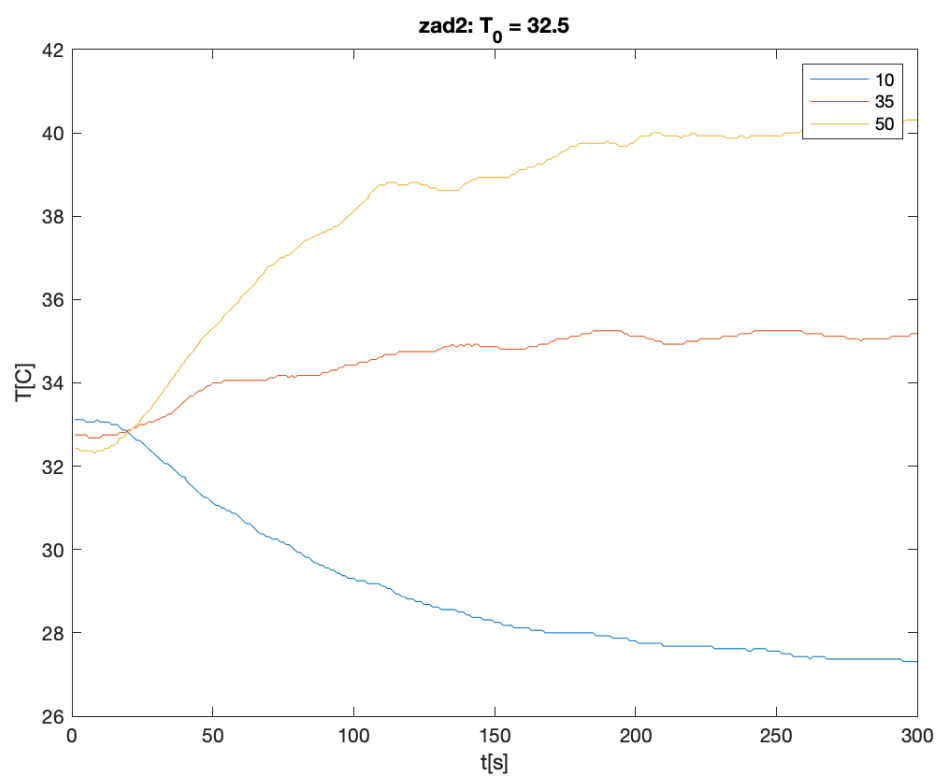
$$G1 = 25 + 2\%5 = 27 \quad (3.2)$$

Następnie określono wartość pomiaru temperatury $T1$ dla obliczonego punktu pracy. W tym celu moc wentylatora $W1$ ustawiono na 50%, a moc grzałki $G1$ na 27%, za pomocą funkcji `sendControls([1,5], [50,27])`. Wartość pomiaru temperatury odczytano korzystając z funkcji `readMeasurements(1)`. Temperatura $T1$ ustabilizowała się na wartości **32.25°C**

3.2. Wyznaczenie odpowiedzi skokowych procesu

Zarejestrowano przebieg temperatury $T1$ dla trzech różnych zmian sygnału sterującego $G1$ rozpoczynając z punktu pracy (27%) do 10%, 35% i 50%. Otrzymane przebiegi zmian przedstawiono na Rys. 3.1.

Czy właściwości statyczne obiektu można określić jako (w przybliżeniu) liniowe? Jeśli tak wyznaczyć wzmocnienie statyczne procesu?

Rys. 3.1. Odpowiedzi skokowe procesu

3.3. Algorytm DMC